

[1975 ஏப்ரல் 18]

8. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75) பேரவையின் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் படுவதற்கு ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

12. அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி

(உ) தமிழ்நாடு, 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75).

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975-ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பதில்) மறு சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவைச் சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 38/1961) 1961 ஆம் ஆண்டு நவம்பர் 29 ஆம் நாளன்று செயலுக்கு வந்தது. அது மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குச் செயலில் இருந்தது. பின்னர் இயற்றப்பட்ட சட்டங்களின் வாயிலாக அவ்வப்போது இச் சட்டத்தின் செல்திறன் நீட்டிக்கப்பட்டது. தமிழ்நாடு 1970 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டத்தின் மூலம்

* 9—4—1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப் பட்டுள்ளது.

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

(தமிழ்நாடு சட்டம் 1/1971) மேற்படி சட்டத்தின் செல்திறன் கால அளவு மூன்றாண்டுக் காலத்திற்குக் கடைசியாக நீட்டிக்கப்பட்டது. மேற்சொன்ன மூன்றாண்டுகள் கால அளவு 1973 நவம்பர் 28 ஆம் நாளன்று முடிவடைந்தது.

குடியிருப்பு ஒன்றை அனுபோகத்தில் வைத்துள்ள ஒருவர் இச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளதைத் தவிர மற்றப்படி, அத்தகைய குடியிருப்பிலிருந்து 1961 ஆம் ஆண்டு 38-வது சட்டத்தின் கீழ் வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் அவருக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்தகைய குடியிருப்பு குறித்து 1971 ஜூன் 19 ஆம் நாளன்று குத்தகைக்காரராக அல்லது உரிமதாரராக இருந்த உழவர் அல்லது உழவுத் தொழிலாளர் ஒருவருக்கு தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை வழங்கல்) சட்டம் (தமிழ்நாடு சட்டம் 40/1971) உடைமை உரிமை வழங்குகிறது. தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு 38-வது சட்டம் 28—11—1973-க்குப் பின்னரும் செல்திறன் பெறும் வகையில் நீட்டிக்கப்பட்டாலொழிய, 1971, ஜூன் 19 ஆம் நாளுக்குப்பிறகு குடியிருப்பு ஒன்றை அனுபோகத்தில் வைத்துள்ள உழவர்களும், உழவுத் தொழிலாளர்களும், தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு 40-வது சட்டம் நீட்டிக்கப்படாத பகுதிகளில் உள்ள குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்களும், அத்தகைய குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதற்கு எதிராகப் பாதுகாப்புப் பெறமாட்டார்கள். எனவே, தமிழ்நாடு 1961 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாப்பு அளித்தல்) சட்டத்தை 29—11—1973 நாளிலிருந்தே செயல்படும் வகையில் அதை நிலையான சட்டமாக மீண்டும் இயற்றுவதற்கு முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேற்சொன்ன முடிவுகளுக்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க இச் சட்ட முன்வடிவு விழைகிறது.

இதனை ஏற்று நிறைவேற்றித் தருமாறு இம் மாமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி :
amendment—

Sir, I move the following

“ That the Tamil Nadu Occupants of Kudiyruppu (Protection from Eviction) Re-enacting Bill, 1975 (L.A. Bill No. 14 of 1975) be referred to a Select Committee of the House consisting of.....Members (Names of members will be given later) ”.

326 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதிலின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

[1975 ஏப்ரல் 18]

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். 1961-ம் வருஷத்திலே இந்த மாதிரி சட்டம் வந்து, குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது என்று ஒவ்வொரு மூன்று வருஷத்திற்கும் அதை நீட்டித்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக, 1973-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதம் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமென்ட்மென்ட்டை யாரும் செக்கன்ட் பண்ணவில்லையே . . .

திரு. என். மருதாசலம், திரு. சோ. அழகர்சாமி ஆகியோர் திருத்தத்தை வழிமொழிந்தனர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமென்ட்மென்ட்டை மூவ் பண்ணிவிட்டு, வெல்கம் தி பில் என்றால், என்னவென்று புரிய வில்லை.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: 1973-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத் தோடு காலாவதியாகிறது. இப்பொழுது 1975. இந்த 1½ வருஷ காலத்தில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கும் ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்து, மறுபடியும் அவர்களை அந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வருவதாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு மசோதா கொண்டு வருகிற அதே சமயத்திலே செலக்ட் கமிட்டியிலே வெளியேற்றலாம் என்றிருக்கிறது. இரண்டிற்கும் எப்படி ஒத்து வருகிறது என்று தெரிய வில்லை. நிலப் பிரபுக்களுக்குச் சாதகமாக, நஷ்டஈடோ, வேறு ஏதாவது கொடுத்தோ வெளியேற்றலாம் என்று செலக்ட் கமிட்டி யிலே இருக்கிறது. இரண்டு பில்களும் ஒன்றுக்கொன்று முரண் பாடாக இருக்கிறது. இதைத் தெளிவு பண்ணினால் வசதியாக இருக்கும். 1971-ம் வருஷத்திலே, இந்தச் சட்டசபையிலே சட்டம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதாவது, எந்தக் காரணம் கொண்டும் யாரையும் வெளியேற்றக் கூடாது, அவர்களுக்கு வீட்டு மனை இலவச மாகக் கொடுக்கப்படும். நிலப் பிரபுக்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்கப் பட வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் கன்சாலிடேட் பண்ணி கொடுக்கும், என்று, கிட்டத்தட்ட 3, 4 வருஷம் ஆகிறது. எவ்வளவு பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? 30 சத விகிதம் ஆட்களுக்குக் கூட கிடைக்கவில்லை. பல சங்கடங்களிருக்கின்றன. சர்வேக்கு அழைத் தால், கணக்குப் பிள்ளை, போதுமான கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, அந்த இடத்தை அளக்க முடியாமலிருக்கிறது.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றம் 327 பவெதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அப்படி அவர்கள் அளக்கும்போது, வீட்டை மட்டும் அளக்கிறார்கள். வீட்டைச் சுற்றி அளப்பதில்லை. குறைந்தபட்சம் 10 சென்ட்டாவது கொடுத்தால்தான் பிரயோஜனமாக இருக்கும். காரணம், மாமரம் வைத்திருக்கலாம், அல்லது தென்னந்தோப்பு வைத்திருக்கலாம். இந்த மாதிரி பல வருஷ காலமாக வளர்த்து விட்டு, வீடு மட்டுமிருந்தால் எந்தவிதமான உரிமையுமில்லை. இந்த மசோதா கொண்டு வருகிற காலத்திலே வழியைத் தடங்கல் செய்து அடைத்து விடுவது, அல்லது குடி தண்ணீர் எடுக்கவிடாமல் அதைத் தடுப்பது போன்ற நிர்ப்பந்தங்களின் காரணமாக, ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நிர்ப்பந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் சட்டம் போட்டுச் செய்யமுடியாது. காரணம், அவர்கள் குடியிருக்கிற இடங்களுக்குப் போகிற பாதையைச் சர்க்கார் அக்கொயர் செய்யவேண்டும். குடிநீருக்கு வசதி செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால், நிலப்பிரபுக்களைச் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. வழித் தடங்களை அடைத்துவிடுகிறார்கள். குடிதண்ணீர் எடுக்க விடாமல் தடுக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், பல கையாட்களை வைத்து, பல பேர்களை வெளியேற்றியாகிவிட்டது. இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு ரெட்ராஸ்பெக்டிவ் எஃபெக்ட் கொடுத்து, மறுபடியும் எப்படி கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் நிர்ப்பந்தம் வேறு. தாசில்தார் இஷ்டப்பட்டால், அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு மனை வழங்க எல்லா அதிகாரமுமிருக்கிறது. தாசில்தார்களுக்கு விண்ணப்பம் கொடுத்தாலும் அவர்கள் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே, மனிதாபிமானப் போக்கு அதிகாரிகளிடம் இல்லை என்பதையும் கனம் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, 2 சென்ட் தான் கொடுக்கிறார்கள். இது சரியல்ல, குறைந்தது 10 சென்ட்டாவது கொடுத்தால் சரியாக இருக்கும். நான்கு வருஷமாக 10 சத விசிதம் தான் வந்திருக்கிறது. எல்லோருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு வருஷமாகும். ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, குடியிருப்பு அனுபவக் காரர்களை வெளியேற்றத்திலிருந்து பாதுகாக்கின்ற இந்தச் சட்டத்தினை நான் வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 ஏப்ரல் 18]

இந்தச் சட்டத்தின் நோக்கம் மிகவும் சிறந்த நோக்கம். ஏழைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். ஆனால், இது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறியது போல், 19—6—1971-ம் தேதிக்கு முன்னால் குடியிருப்பு அனுபவக்காரர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தச் சட்டம் வந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. இந்த நாட்டில் இருக்கிற ஏழை மக்களுக்கு ஒரு வேளை, தனக்கென்றே இந்த நிலங்களை வைத்திருந்தாலும் கூட, இந்தத் தேதிக்கு முன்னாலேயே அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள், அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுவதற்கு இப்பொழுதிருக்கிற முறைகளில் அவர்களிடம் எந்தவிதமான ரெக்கார்டுகளோ மற்ற தெளிவுகளோ இருக்க வழியில்லை. ஆகவே, அவர்கள் இந்தக் குறிப்பிட்ட நிலத்தை இந்த நாளைக்கு முன்னாலிருந்தே நான் அனுபவிக்கிறேன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த சிரமப்படுகிறார்கள். இந்தக் காரணத்தை வைத்தே பல ஏழைகள் வெளியேற்றப்படுகிற சிரமமும் இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிற அதிகாரிகள் மிகவும் கவனமாக அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். ஏழைகளை பாதிக்காத வகையில் அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். அதற்கு அதிகத் தெளிவு வேண்டியதில்லையென்று அரசாங்கம் நிபந்தனையாக வைக்கவேண்டுமென்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, இது குத்தகைதாரர்களில் லேசன்ஸ் என்ற முறையில் அனுபவிக்கின்றவர்களுக்கு மட்டும்தான் இந்தச் சட்டம் பயன் தரக் கூடிய வகையில் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே, பல ஆண்டுகளாக டெனன்ட்டுகளாகவோ, குத்தகைதாரர்களாகவோ, அல்லது லேசன்ஸியாகவோ இருந்தால்கூட, பலருக்கு நான் ஏற்கெனவே சொன்னதைப் போல் அதையும் நிரூபிக்கின்ற வகையில் அவர்களுக்கு ரெக்கார்ட் இல்லாமல் நிரூபிக்கின்ற சங்கடம் சர்வசாதாரணமாக இருக்கிறது. ரெக்கார்ட் ஆஃப் டெனன்ஸி ஆக்ட்—அச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தும்போது கூட இந்தச் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு நாம் வைத்திருக்கிற பிரிவு என்னவென்றால், ரெக்கார்ட் இல்லை யென்றால்கூட, பக்கத்திலேயிருக்கிற விவசாயிகள் கூறினால் அல்லது வில்லேஜ் ஆபீஸர்கள் கூடத் தெளிவு கொடுக்கலாம் என்ற

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் 329
படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட
மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

முறையைக் கையாண்டு வருகிறோம். அந்த முறை இதற்கும் கையாளப்
படுமா என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று மாண்புமிகு
அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததிலிருந்து அவர்கள்
6 மாதத்திற்குள் தங்களைத் தயார்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற
ஒரு விளக்கமும் திருத்தத்தில் இருக்கிறது. ஏழைகளைப் பொறுத்த
மட்டில் அவர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் வருவதே தெரிய வாய்ப்பில்லை.
ஆகவே, 6 மாதத்திற்குள் அவர்கள் தேவையான நடவடிக்கையை
எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விதித்திருப்பது ஏழைகளுக்கு
எந்த அளவு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கிறோமோ
அந்த அளவு நன்மை பயக்காது, அவர்கள் குறித்த காலத்திற்குள்
விண்ணப்பிக்க வழிவகை இருக்காது, அதனால் கூட பல ஏழைகள்
பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்
கொண்டு வந்து, ஏழைகளை பாதிக்காத வகையில் இந்தச் சட்டத்தை
அமல் படுத்துகின்ற அதிகாரிகளுக்கு அரசு ஆலோசனை கூறவேண்டு
மென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30)

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்
நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு, குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதி
னின்றும் பாதுகாத்தல்) சட்டத்தை வரவேற்று என்னுடைய சில
கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துரைப்பதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்ததற்
காக முதலிலே நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1961-ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட சட்டம் இதுவரை நிரந்தர
மாக்கப்படாமல் இப்போதுதான் மறுபரிசீலனை செய்து நிரந்தர
மாக்குகின்ற நல்ல முடிவை எடுத்து இந்த மாமன்றத்தில் இன்று
நிறைவேற்ற இருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் என்ன என்ன குறை
பாடுகள் இருக்கின்றன, இதை நிறைவேற்றுவதில் என்ன என்ன
சிக்கல்கள் இருக்கின்றன, அதிகாரிகள் மட்டத்தில் எந்த வகையிலே
தீர்ப்பளிக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் நாம் சற்று அலசி
ஆராய்ந்து பார்த்து அதற்குப் பிறகு தகுந்த பரிகாரம் காணவேண்டு
மென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்] [1975 ஏப்ரல் 18]

நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகளும், விவசாயத் தொழிலாளர்களும் ஏராளமான பேர்கள் இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பலருக்குக் குடியிருக்க வீடு இல்லை, குடியிருக்கின்ற குடிசையும் நிரந்தரமில்லை என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். ஆகவே இதுபோன்ற சட்டத்தை இயற்றி அவர்களுக்கு நிரந்தரப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் 1961 ஆம் ஆண்டு இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு இடையிடையே தேவைக்கேற்ப புதுப்பிக்கப்பட்டுவந்து நீண்ட பரிசீலனைக்குப் பிறகு ஒரு நிரந்தரப் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்ற நல்ல முடிவை எடுத்து இன்று அதை நாம் அலசி ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். குடியிருப்புதாரர்கள் யார் என்பதை நிர்ணயிப்பதிலும் விவசாயக் கூலி யார் என்பதை நிர்ணயிப்பதிலும் விவசாயிகள் யார் என்பதை நிர்ணயிப்பதிலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதை கிராமப்புறங்களிலேயிருந்து வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அறிவோம்.

ஒரு சிலர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் நிரந்தரமாக விவசாயம் செய்வது இல்லை. ஒரு சிலர் விவசாயக் கூலிகளாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் விவசாயத்திலேயே கூலிகளாக இருப்பது இல்லை, கடை வைத்துக்கொண்டும் வேறு பல தொழில்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. அவர்கள் இந்தச் சட்டம் நிரந்தரமாக்கப்பட்ட பிறகு இந்த வீட்டில் நான்தான் குடியிருந்தேன், ஆகவே எனக்கு உரிமை வழங்கவேண்டும் என்று சொல்கிற நேரத்தில் உள்ளபடியே அவன் விவசாயிதானா, விவசாயக்கூலிதானா என்பதை அலசி ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கு சில விதிமுறைகளை வகுக்கவேண்டும். நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் கிராமப்புறங்களிலே இது போன்ற சிக்கல்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

உதாரணத்திற்காகக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சருக்குக்கூடத் தெரியும், குளித்தலையில் பஸ் நிலையத் திற்கு அருகில் ஒரு நிலம் இருக்கிறது. அது தாயாரம்மாள் என்பவருக்குச் சொந்தமான நிலம். அந்த அம்மையார் சேதுப்பிள்ளை என்பவரிடமிருந்து அந்த நிலத்தை வாங்கினார், அதில் கன்னியப்ப பிள்ளை என்பவர் இரண்டு சென்ட் நிலத்தை ஆக்கிரமித்து குடிசை போட்டு இருந்துவந்தார். கன்னியப்ப பிள்ளை இறந்துவிட்டார், அவருக்கு ஆண் வாரிசு, பெண் வாரிசு இருக்கிறது. அவர்கள் வேறு

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

ஊருக்குப்போய் குடியேறிவிட்டார்கள். அவர் இறந்தபிறகு அவருடைய மருமகன் முனியப்ப பிள்ளை என்பவர் அதிலே குடி இருந்தார். கன்னியப்ப பிள்ளை இறந்துவிட்ட பிறகு வாரிசு வேறு இடத்திற்குச் சென்றுவிட்ட பிறகு முனியப்ப பிள்ளை எனக்குத்தான் சொந்தம் என்று ஆதரைஸ்டு ஆபீஸரிடம் மனுப்போட்டார். அவர் அந்த மனுவை விசாரித்து அங்கேயுள்ள கணக்குப்பிள்ளையும் மற்றவர் களும் சொல்கிற வாக்குமூலத்தை வைத்துக்கொண்டு முனியப்ப பிள்ளைக்கு சொந்தம் என்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார். அந்தத் தீர்ப்பு தவறு என்று சொல்லி மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரியிடம் முறையிட்டார்கள். அவரும் முனியப்ப பிள்ளைக்குத்தான் உரிமை என்று தீர்ப்பு அளித்தார். இப்போது உயர் நீதி மன்றத்திலே அந்த வழக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதை நான் ஏன் சுட்டிக்காட்டு கிறேன் என்றால் நம்முடைய சிவில் சட்டப்படி, ஒரு இடத்தின் உரிமையை நிர்ணயிக்கின்ற பொறுப்பு, உடைமையை நிர்ணயிக்கின்ற பொறுப்பு சிவில் கோர்ட்டிற்கு இருக்கிறது, அந்த அதிகாரம் சிவில் கோர்ட்டிற்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர அரசாங்க நிர்வாக அதிகாரி களுக்கு இல்லை என்பதை நாம் முதலில் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

வாரிசுகள் இருக்கும்போது மருமகன் எப்படி வாரிசு ஆக முடியும்? நிர்வாக அதிகாரிகள் யார் கீழ் பணியாற்றுகிறார்கள்? அரசாங்கத்தின் கீழ் பணியாற்றுகிறார்கள். ஆங்காங்கேயிருக்கிற அரசியல் தலைவர்கள், செல்வாக்குப் படைத்தவர்களின் குறுக்கீடு இருக்கிற காரணத்தால் சட்டத்தை ஆராயாமல் சட்ட சிக்கலை எண்ணிப் பார்க்காமல் இண்டியன் லிமிடேஷன் ஆக்ட்டில் உள்ளது பற்றி எள்ளளவும் கருதிப் பார்க்காமல் யார் சிபாரிசு செய்கிறார்களோ யாருடைய செல்வாக்கு எடுபடுகிறதோ அவருக்குத் தான் குடியிருப்பு உரிமை வழங்கப்படுகிற முறையிலே அதிகாரம் இந்த ஆதரைஸ்டு ஆபீஸர்களிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஒருவருக்கு உரிமை இருக்கிறதா அல்லது உடைமை இருக்கிறதா என்பதை நிர்ணயிக்கின்ற முழுப் பொறுப்பும் சிவில் கோர்ட்டிடம் விட்டால்தான் நியாயமான தீர்ப்பாக அது இருக்க முடியும். நம்முடைய இண்டியன் எவிடன்ஸ் ஆக்டை முறையாகப் பல அதிகாரிகள் படித்திருக்கமாட்டார்கள், சிலர் பார்த்திருக்கக்கூட மாட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு உண்மையான டைட்டில் டீட் யாரிடம் இருக்கிறது. அதிலே உள்ளது உண்மையாக உள்ளது தானா, அதிலே உள்ள ஷரத்துக்கள் சரிதானா என்று படித்துப் பார்த்து மறுபரிசீலனை செய்து அந்த உரிமையை யாருக்கு விடுவது

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்] [1975 ஏப்ரல் 18]

என்பதிலே ஐயப்பாடு இருக்கும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களிலே
உரிமை யாருக்கு இருக்கிறது என்பதை பரிசீலிக்கின்ற உரிமையை
சிவில் கோர்ட்டிற்கு நாம் விட்டுவிடவேண்டும் . . .

திரு. குப்பல் கே. எஸ். இராமகிருஷ்ணன் : ஒரு கிளாரிபிகேஷன்,
ஏதோ முனியப்ப பிள்ளை விஷயத்திலே ஆர்டர் தவறாக வந்ததாகச்
சொல்கிறார்கள். அப்படித் தவறாக இருந்தால் அதனால் எல்லா ஆர்டர்
களும் தவறாக இருக்கின்றன என்று சொல்லி கோர்ட்டிற்கு விட
வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள், கோர்ட்டிலே தீர்ப்புச் சொன்னால்
அந்தத் தீர்ப்பும் தவறு என்று சொல்கிறார்களே அப்படியானால்
யாரிடம்தான் விடவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் ஒரு பாளை சோற்றில் ஒரு
சோறுதான் பதம்பார்த்துச் சொன்னேன். இப்படிப்பட்ட குறைகள்
ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை என்னுடைய அனுபவத்திலேயே
நான் சொல்கிறேன். அந்த வழக்கில் வருவாய்த் துறை அதிகாரி
யிடம் வழக்கு சென்றபோது நானே வக்காலத்து போட்டு
ஆஜரானேன்.

இதில் இருக்கிற தர்ம சங்கடம் என்னவென்றால் நான் அண்ணா
திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் நான்
வாதிட்ட வழக்கிற்கு சாதகமாகத் தீர்ப்பு இருந்தால் அந்த அதிகாரி
களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது என்று அவர்கள்
நினைக்கிறார்கள். அந்த வழக்கில் விசாரணையின்போது நான்
ஆஜராகாமல் வேறு ஒரு வக்கீலை அனுப்பினேன். ஆகவே,
இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் அதிகாரிகள் என்ன மனப்போக்கில்
இருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். சிவில் கோர்ட்
என்று ஒன்றை நாம் உருவாக்கிவிட்டு உரிமையை நிர்ணயிக்கின்ற
அதிகாரத்தை அதற்குக் கொடுத்துவிட்டு சொத்தின்மீது உடைமைப்
பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றபோது தீர்ப்பை அளிக்கின்ற பொறுப்பை
ஏன் நிர்வாக அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதுதான்
என்னுடைய கேள்வியாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : லீகல் இஷ்யுவாகப்
பேசங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இதுவும் லீகல் இஷ்யுதான்.

தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் 333
படுவதின்மீது பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட
மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/1975)

1975 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிறைய மெம்பர்கள் பேசவேண்டும். சீக்கிரம் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இருக்கட்டுமே, நான் சொல்வதைக் கேட்டுவிட்டு முடிவு செய்யுங்கள். ஆதரைஸ்டு ஆபீஸர் ஒருவர் இருக்கிறபோது இருக்கின்ற நிலை வேறு, அவர் போய்விட்ட பிறகு இன்னொருவர் வந்த பிறகு வேறு ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. ஆகவே இதுபோன்ற வழக்குகளை ஆதரைஸ்டு ஆபீஸர்களிடம் விடுவதைவிட ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சிவில் கோர்ட்டுகளிடம் ஒப்படைப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் தீர்ப்பு நியாயமாகவும் நேர்மையாகவும் இருக்கும்.

குடியிருப்புதாரர்களில் பலர் பல இடங்களில் இந்தச் சட்டம் வருவதற்கு முன்பும் வந்த பின்பும் ஆக்கிரமித்துக் குடியிருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த மாமன்றத்திலேயே நான் முன்பேகூட எழுப்பியிருக்கிறேன். நம்முடைய வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள பொய்யப்பபுத்தூர் கிராமத்தில் இரண்டாவது முறை திருத்தம் கொண்டுவருவதற்கு முன்பு அங்கே யுள்ள தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தை சிலர் ஆக்கிரமித்து குடியிருந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த இலாகா அங்கேயுள்ளவர்களை வெளியேற்றிவிட்டு இன்னொரு வகுப்பாரை அங்கே குடியேற்ற முயற்சி நடத்திக்கொண்டு இருக்கிறது. இதை நான் இந்த மாமன்றத்திலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த அரசாங்கம் ஒரு பக்கம் குடியிருப்புதாரர்களுக்கு அந்த நிலத்தை உரிமையாக்குவதற்குச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது. ஆனால் மறு பக்கம் அரசாங்கத்தின் இலாக்காக்களில் இன்னொன்று அவர்களை அகற்றிவிட்டு வேறு மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அரசு ஒரு பக்கம் உதவியாகவும், மறுபக்கம் உதவியை அபகரிப்பதாகவும் இருக்கிறது. ஆகவே, என்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த பொய்யப்பபுத்தூர் விவகாரத்தில் மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் தனிக்கவனம் செலுத்தி அந்த இலாகாவின் லேண்ட் அக்விசிஷன் ப்ரபோசலை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

334 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுகையினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

[1975 ஏப்ரல் 18]

MR. DEPUTY SPEAKER: When an amending Bill is discussed, our debate should be within the scope of the Bill and extraneous matters should not be referred.

இப்படி இதற்கு முன்னால் இருந்த தலைவர்கள் திரு. சிவசண்முகம் பிள்ளை, டாக்டர் கிருஷ்ணராவ் போன்றவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கொஞ்சம் லேட்டிடியூட் மெம்பர்களுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று பார்த்தால் அமெண்ட்மென்டை விட்டுவிட்டு சம்பந்தமில்லாத விஷயங்களைப் பேசிக் கொண்டிருந்தால் நல்லதல்ல.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் அமெண்ட்மென்டுக்கு உட்பட்டுத்தான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். குடியிருப்பை நிரந்தரமாக்கும் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இதில் ரீ-என்ட்ரிக்கு பவர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது சரியா இல்லையா என்றுதான் பேச வேண்டுமே தவிர பழைய விவகாரத்தைக் கிளப்புவதில் பிரயோசனம் இல்லை.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நான் பழைய விவகாரத்திற்குள் போகவில்லை. சட்டத்திற்கு உட்பட்ட விவகாரந்தான். அதிலுள்ள சிக்கலைக் களைந்து நிறைவேற்றுவதுதான் நல்லதாக இருக்கும். நாளைக்கே இன்னொரு அரசாங்கம் வரலாம். அப்போது மறு பரிசீலனை செய்ய வேண்டி வரலாம். அப்பொழுது நிறைய வழக்கறிஞர்கள் இருந்தார்களே, ஏன் இதுபோன்ற கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கவில்லை என்று கருதுவார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வருங்காலத்தில் வருபவர்கள் நம்முடைய புரொசீடியுங்ஸைப் பார்த்து, வழக்கறிஞர்கள் சபையின் மரபை மீறிப் பேசினார்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது அல்லவா? அதையும் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : இன்னொன்றையும் பார்க்க வேண்டும். இந்தச் சபையில் சட்டச்சிக்கலை எடுத்து வைக்க பேரவைத் தலைவர் அனுமதி தரவில்லையே என்ற குறைபாடும் இருக்கக்கூடாது என்பதைத்தான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்]

ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தை ஆராய்ந்து நிறைவேற்றினால்தான் அது பொதுமக்களுக்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், சட்டமும் நியாயமான முறையிலே, நேர்மையான முறையிலே அமையும் என்று கூறி, இந்தக் கருத்துக்களையும் சற்று ஆலோசித்து இந்தச் சட்டத்தை அரசாங்கம் ஆராய்ந்து நிறைவேற்ற கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற குடியிருப்பு தாரர்கள் வெளியேற்றப்படுவதிலிருந்து பாதுகாக்கும் இந்த மசோதாவை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1973-ஆம் வருஷத்திற்குப் பிறகு குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டவர்களை மீண்டும் குடியமர்த்தும் அதிகாரம் வழங்கக்கூடிய ஒரு மசோதா இது. இது வரவேற்கக் கூடிய ஒன்றாகும். இருந்தாலும் நம்முடைய அரசு 1971 ஆம் வருஷம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதிலிருந்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும் அளவில் அமைச்சரவர்கள் ஒரு திருத்தத்தை அரசாங்கத்தின் சார்பில் கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் வந்ததற்குப் பிறகு ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சொந்தக் குடியிருப்பிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பல உண்டு. பலபேர் தோப்புகளில் இருந்திருக்கிறார்கள் அல்லது தோட்டங்களில் இருந்திருக்கிறார்கள். அல்லது அதிக பெறுமானம் உள்ள நிலங்களில் இருந்திருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கப் படலாம் என்று சட்டம் வந்ததற்கு பிறகு, பலவந்தமாக அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாகும். அம்மாதிரி வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அளிக்கப் படவில்லை.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கூட தென்னந்தோப்புகளில் குடியிருந்தவர்கள் அத்தனை பேரையும், அரசாங்க அதிகாரிகள் போய் சர்வே செய்து, பட்டா கொடுத்து விட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்த இடத்தில் இருக்க முடியவில்லை. சுற்றிலும் வேலி வைத்து வெளியிலே செல்லாமல் அல்லது வீட்டிற்கு வராத அளவிற்குத் தடுத்து விட்டார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் வீட்டைப் பிரித்து

336 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்றி பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [1975 ஏப்ரல் 18]

வெளியேற வேண்டிய நிர்ப்பந்தமான சூழ்நிலையை நிலச்சொந்தக் காரர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கூட இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றால், வெளியேற்றப் பட்டவர்கள் யார் யார் என்ற கணக்கையெடுத்து அவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் நிலத்தைச் சொந்தமாக ஆக்கி அவர்களைக் குடியமர்த்துவதுதான் நியாயமாக இருக்கும்.

மேலும் இன்றையதினம் இந்தக் குடியிருப்புச் சட்டம் அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித் தெளித்தது மாதிரி இருக்கக்கூடாது. அந்த சர்வேக்களை வைத்துக் கணக்கிட வேண்டுமென்றால், சில நேரங்களில் சர்வே செய்ய வருபவர்களுக்கு கிராம கணக்குப்பிள்ளைகள் சரிவரக் கணக்குக் கொடுப்பதில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. 100-க்கு 35 அல்லது 40 சதவிகிதம் பட்டா வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி கிராம அதிகாரிகள் ஒத்துழைப்பு கொடுப்பதில்லை. நத்தம்சாரி இடத்தில் பஞ்சமர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கவில்லை. சொந்தப் பட்டா நிலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அந்தப் பட்டா வழங்கப்படுகிறதே தவிர இவர்களுக்குப் பட்டா வழங்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றிக் கேட்டால், அவர்கள் பெயரிலே இருக்கிறது, அவர்களுக்கு அனுபவிக்கப் பாத்தியதை இருக்கிறது என்று விவாதிக்கப்படுகிறது. இதை நிறைவேற்ற தாசில்தார் அல்லது ஆர்.டி.ஓ. விற்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில், அவர்களுக்கு அக்கறை கிடையாது. அம்மாதிரி விண்ணப்பங்கள் வந்தால் உடனடியாகக் கவனித்துப் பட்டா வழங்கக் கூடிய நிலை இல்லை.

அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். குறைந்தபட்சம் அந்த இடம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாக வேண்டும். அதுபோல்தான் வீடு கட்டும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் 3 சென்ட் நிலம் இருந்தால் அவர்களுக்கு 4,000 ரூபாய் கடன் கொடுக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்திருக்கிறது, செயல்பட்டு வருகிறது. அம்மாதிரிகூட அவர்களுக்கு பட்டா வாங்க முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதைத் தீர ஆராயவேண்டும். இதை சம்பந்தப்பட்ட இலாக்கா ஆராய்ந்து, அந்த நிலங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக 5 சென்ட் நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுத்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்திற்கு மட்டும் சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில்

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

மரங்களை வைத்திருந்தால் அந்த அனுபவத்தை விட முடியாது என்று அதற்குமுன்னால் பட்டாதாரர்களாக இருந்தவர்கள் கட்சி பேசுகிறார்கள். ஆகவே, யார் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைப்பது, யாரிடம் முறையிடுவது என்ற கேள்வி கிடையாது. அந்த அளவிற்கு இருக்கிறது. அந்த மரங்களைப் பூர்வீகமாக, பாட்டன் காலத்திலிருந்து புரிய மரங்களையும், தென்னை மரங்களையும், மாமரங்களையும் வைத்து ஆளாக்கியிருக்கிறார்கள். அதை அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் இந்தப் பட்டா வழங்குவதால் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, அளந்து கொடுக்கும்பொழுது 10 சென்டுக்குக் குறையாமல் கொடுக்க வேண்டும்.

மரவிடை, மாவிடைகளையும் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டும். அந்த மரங்களுக்குக் கிரயம் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும், நிலத்திற்கு எப்படி நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறோமோ அதைப்போல் மரங்களுக்கு குறிப்பிட்ட தொகையைப் போட்டு அந்த நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம்.

பெரிய வியாஜ்யங்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சில கிராமங்களில் நடக்கின்றன. குறைந்தபட்சம் 10 சென்ட் நிலம் கொடுக்க வேண்டும். மாவிடை, மரவிடைகளையெல்லாம் குடியிருப்புதாரர்களின் அனுபவத்திலேயே விட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, இந்தச் சட்டம் 1973-க்குப் பிறகு என்பதற்குப் பதிலாக 1972-க்குப் பிறகு என்று, தமிழக அரசு என்றையதினம் பதவி ஏற்றதோ, அப்பொழுதிலிந்து வெளியேற்றப்பட்டிருந்தால் அவர்களுக்கெல்லாம் வழங்குவதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை அரசு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கருத்தாகச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: தலைவரவர்களே, 1973-லேயே இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அரசு இதற்குமுன்னால் குடியிருப்பு மனை சொந்தமாக்கும் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்ட காரணத்தினால் இதை நாம் புதுப்பிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற கருத்தோடு இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய இந்த குடியிருப்புமனை சொந்தமாக்கும் சட்டம் 1971 ஆம் ஆண்டுக்கு முன் குடியிருப்பவர்களுக்குத்தான் அந்தச் சட்டம்

338 தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப் படுவதினின்று பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75)

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து] [1975 ஏப்ரல் 18]

அமலாக்கப்படும். அதற்கு பின்னால் குடியேறிவார்களுக்கு அது சொந்தமாக்கப்பட மாட்டாது என்று இருப்பதால் இவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டு வரப் பட்டிருக்கிறது. இது வெகு நீண்ட காலமாகவே மனைக்கட்டு சொந்தமாக இல்லாதவர்கள் ஒரு பகுதியினராக இருப்பதைத் தடுக்க, அதை நிவர்த்திக்க, இந்த நாட்டிலேயிருக்கின்ற மக்கள் அனைவருக்குமே சொந்த நிலம், குடியிருப்பு மனையாவது இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை இந்த அரசு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன்.

அப்படி எடுத்துக் கொண்டு குடியிருப்புச் சட்டத்தை அமலாக்குகின்றபோது இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான பேர்கள் மனைக்கட்டு இல்லாதவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றார்கள் என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்த மசோதா கொண்டு வருவதன் மூலம் அவர்களை வெளியேற்ற முடியாது என்ற அளவுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோமே தவிர, அவர்களுக்கெல்லாம் சொந்த மனை கொடுக்கும் எந்த முயற்சியும் இந்த மசோதாவில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இது விவசாயக் கூலிகள், விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை அவர்களைப் பொறுத்த மசோதா.

விவசாயத்திற்கு அனுசரணையாக எவ்வளவோ வேலைகளைச் செய்கிற தொழிலாளிகள் எல்லாம் கிராமத்திலே இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் கொல்லு வேலை, தச்சு வேலை போன்ற வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளிகளையும் வெளியேற்றக்கூடாது “ஃபார் தி டைம் பீயிங்” என்ற பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அவசியம். குடியிருப்பு மனையைச் சொந்தமாக்கும் சட்டம் சம்பந்தமாக உயர் நீதிமன்றத்தில் கொடுத்த தீர்ப்புக்குப் பிறகு புதிய திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டு செலக்ட் கமிட்டியில் கன்சிடரேஷனில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைக் காலம் கடத்தக்கூடாது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் கூட்டம் முடிந்து இரண்டொரு வாரத்திற்கு செலக்ட் கமிட்டியைக் கூட்டி திருத்தத்தைப் பற்றி முடிவு செய்துவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்துவிட்டால் பல்வேறு சிக்கல்கள் தவிர்க்கப்பட்டு விடும் என்பது என்னுடைய கருத்து. 1973-ம் ஆண்டு சட்டம் அமலுக்கு வரப் போகிறது என்ற உடனேயே பல பேர் வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார்கள். விவசாயிகள் தாங்கள் குடியிருந்த இடத்திற்கு மனு கொடுக்கலாம்

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

என்றாலும் அவ்வாறு மனு கொடுக்க அவர்கள் தயாராக இல்லை. அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு விடும். நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பல்வேறு இன்னல்களை இழைத்து விடுவார்கள் என்ற அச்சம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. சட்டத்திலே விண்ணப்பிக்கவில்லை என்றாலும் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் பல பேர் வாங்காமலே ஓடிவிடுவார்கள். அரசு அவர்களை எந்த அளவுக்குக் காப்பாற்ற முடியும்? தானே வேண்டாமென்று சொல்பவனைப் பிடித்து இழுத்து வைக்க முடியாது. 1971-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு குடியிருப்பவர்கள் 1973-ம் ஆண்டு காலாவதியானவுடன் வெளியேற்றப்படுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு என்று மசோதாவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலிருந்து குடியிருந்தார்கள். அதிலிருந்து அப்புறப் படுத்தப்படுகிறவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : அந்தச் சட்டம் காலாவதியாகிவிட்டது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் தைரியமாக வந்து மனை வேண்டுமென்று கேட்டால் கொடுப்பதற்கு, பாதுகாப்பதற்கு அரசு தயாராக இருக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த மசோதாவில் சிரமங்கள் இருக்கலாம். அந்த வகையில் திருத்தம் செய்யவேண்டும். இந்த நாட்டில் இருக்கும் அனைத்து மக்களுக்கும் தாங்கள் வாழ்கின்ற இடம் தங்களுக்குச் சொந்தம் என்ற உணர்வு ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு அத்தனை முயற்சிகளையும் அரசு செய்ய வேண்டும். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரை இதர மாநிலங்களுக்கெல்லாம் டைரக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மனைக்கட்டு இல்லாதவர்களே இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடாது என்ற அளவுக்கு ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் பண்டிலிருந்து காரியமாற்ற வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். இதற்காகச் செலவாகிற பணத்திற்கு என்ன செய்வது என்று கருதாமல் பல கோடி ரூபாய் ஆனாலும் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் அதை ஏற்றுக் கொண்டு அத்தனை பேருக்கும் மனைக்கட்டு வழங்கும் முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். மருதாசலம் : தலைவர் அவர்களே, குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் மேல் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. என். மருதாசலம்] [1975 ஏப்ரல் 18]

ஒரு பூமியில் குடியிருப்பவரை வெளியேற்றக்கூடாது என்ற சட்டம் நல்ல சட்டந்தான். ஆனால் நிலவுடைமையாளர்கள் தங்களுடைய பலத்தையும், அரசாங்க பலத்தையும், போலீசையும் வைத்துக் கொண்டு அவ்வாறு குடியிருப்பவர்களை வெளியேற்றுகிறார்கள். என்னுடைய சொந்தத் தொகுதியில் அப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்திருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நடைமுறையில் இருக்கும் சிக்கல்களைப் பற்றி மானியத்தில்தான் பேசவேண்டும். இதிலே திருத்தத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசவேண்டும்.

திரு. என். மருதாசலம் : அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும்போது அவர்கள் வெளியேற்றப் படுகிற நிலைமை இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் நான் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

போலீசைக் கொண்டு வெளியேற்றி 25,000 ரூபாய் சொத்துக்களை நஷ்டப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வெளியேற்றியதோடு மட்டுமல்லாமல் வாயையும், கையையும் கட்டி சோளக் காட்டில் எறிந்து விட்டார்கள். இது போலீசுக்கும் தெரியப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.ஜி. வரை ரிப்போர்ட் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. வசதி படைத்தவர்களுக்குத்தான் குடியிருப்பு பாதுகாப்புச் சட்டம் உதவியாக இருக்கிறது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திருச்சியிலே ஒரு தோட்டத்திலே நெசவாளர்கள் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்ற பல நிர்ப்பந்தங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் அங்கேயே தொடர்ந்து குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்திலே சில ஓட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஓட்டைகளை எல்லாம் அடைத்து சட்டத்தை அரசாங்கம் நல்ல முறையில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் . தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப் படுவதினின்றும் பாதுகாப்பளித்தல் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பதை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர்]

திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலே எங்கள் பகுதியில் விக்கிரமசிங்க புரம் டவுன் பஞ்சாயத்து பகுதியாகும். அந்தப் பஞ்சாயத்தில் மொத்தம் 15 வார்டுகள் இருக்கின்றன. 1-வது வார்டு மட்டும் மலைப் பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதன் காரணமாக விக்கிரமசிங்க புரத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் மலைப் பிரதேசம் என்ற அடிப்படையில் குடியிருப்புதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் சட்டம் செயல்பட முடியாத நிலையில் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, 1-வது வார்டு மட்டும் மலைப் பிரதேசமாக இருப்பதால் அது நீங்கலாக மற்றப் பகுதிகளில் இவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்ற வகையில் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தருவார்கள் என்று நம்பி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to offer one or two comments regarding this Bill.

So far as this Bill is concerned, it gives permanency and also retrospective effect. The Bill as was originally contemplated, is extended from time to time and the lease of life is so slender that there is now a legal complication. That legal complication is sought to be eradicated by the passing of this Bill.

Sir, so far as the present Bill is concerned, it gives retrospective effect. But evictions have taken place and such of those persons who are not in a position to establish their claim would find it difficult to re-enter and so what should be the protection that should be afforded to them, is a matter which will have to be thought of when rules are being framed for the enforcement of this Bill.

Sir, it may be easily said that the rich man would always be against the poor man and the law will invariably come to the aid of the rich man and that is our experience as lawyers because the poor man will not be able to defend his rights and he will not be in a position to get justice as he may not possess sufficient money to pay for legal experts or lawyers. So, some protection should be given and it may be agreed on the side of the landowners that the right of re-entry may create further problems. Sir, what should be the portion which should be re-allotted to them

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1975 ஏப்ரல் 18]

and is it the original portion to which they were entitled to or any-thing more than that, will have to be considered. Now, the area that is given is only a morsel or piece of land that is mostly inadequate and some more moving space and also some pathways should be provided. All these things will have to be borne in mind when we give certain protection to them. The incidental and ancillary rights which flow from the main rights will have to be protected and I think the Department will take sufficient care and attention in that regard as well.

Sir, another point which I want to stress is regarding the anomaly that is now prevalent in our district. In our district there is the existing law, Travancore—Cochin Kudikidupukar Act, which gives only lesser right and it is only a right to occupancy and whether this lesser right could be enhanced to full ownership is a matter which will have to be considered by the Government, and suitable amendments may be brought forward.

Then, Sir, they have got their homesteads. There is also a provision under which the landowner is given power to change the homestead within one furlong from the place where the original homestead stood. Supposing if a person is in the midst of a big holding, he can be shifted to a corner and the expenses for shifting can be given by the landlord. Such a provision only helps the landlord and not the poor people. I once again say that the poorer sections of the people who are indigent and who are homeless should be protected. Also the incongruity and the differences existing in the present Acts will have to be made good and the law should be integrated. Sir, legal integration has not taken place even though we formed part of Tamil Nādu from 1st November 1956. There are so many things which will have to be done. I think that the Law Department will take pains to see that the law is made uniform and there is no discrimination in the enforcement of the law in one portion of the territory. Such discrimination may lead on to other kinds of disputes. To resolve the flood-gate of litigation that is likely to crop up, certain directions will have to be given to the Revenue Court or the authority which is enforcing the law.

1975 ஏப்ரல் 18] [Thiru R. Ponnappa Nadar]

Sir, certain census has been taken and there are numerous families huddled together in one hutment and so will it not be proper to give some more land for these poorer sections or the peopel. I think the Department will once again examine all these aspects of the matter. With these observations, I conclude my speech.

திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே, நிலங்களில் குடியிருக்கிற குத்தகைதாரர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் அந்தக் குடியிருப்புகளில் இருந்து வெளியேற்றப்படாமல் பாதுகாப்பதற்காக நிரந்தரமான அடிப்படையில் இந்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி ஒரு சட்டம் முன்பே அமலில் இருந்து 1973-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 28-ம் தேதி காலாவதியாகியது. அதிலிருந்து இன்று வரையில் ஏராளமான குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப்படுகிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அத்தகையவர்களை வெளியேற்ற முடியாதபடி நிரந்தரமான அடிப்படையில் வெளியேற்றப்பட்டவர்களுக்கு பரிகாரம் தருகிற வகையிலும் இந்த மசோதாவை இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் 1973-ம் ஆண்டு காலாவதியாகிய அந்தச் சட்டத்தை அதற்கு முன்னாலேயே இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டமாகக் கொண்டு வந்திருப்பார்களேயானால் இப்படி குடியிருப்புதாரர்கள் வெளியேற்றப்படும் துரதிருஷ்டவசமான சம்பவங்கள் நடந்திருக்காது. ஆகவே, இந்தத் துறை ஓரளவிற்கு விழிப்போடு நடந்து கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் இப்போது உணர முடிகிறது. ஆகவே, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில் குடியிருப்புகளிலிருந்து வெளியேற்றப்பட்ட குடியிருப்புதாரர்கள் ஆறுமாத காலத்திற்குள்ளாக அவர்கள் முறையீடு செய்து கொண்டால் அவர்களுக்கு மறுபடியும் அந்தக் குடியிருப்புகள் கிடைக்கும் நிலைமையில் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், படிப்பு அறிவில்லாத ஆயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் இந்தச் சட்டத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொண்டு ஆறு மாத காலத்தில் அந்த வரம்பிற்குள்ளாக உடனடியாக முறையீடு செய்து கொள்வார்கள் என்று நாம் எதிர்பார்க்க முடியாது.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்] [1975 ஏப்ரல் 18]

ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் இந்தத் துறையின் கடைநிலையில் உள்ள அல்லது பொது மக்களோடு தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய கணக்குப்பிள்ளை, மணியகாரர் போன்றவர்கள் அத்தகைய குடியிருப்புதாரர்களிடம் தொடர்பு கொண்டு இத்தகைய மேல்முறையீடுகள் செய்து கொள்ளலாம் என்று செய்து கொள்ளும்படி வலியுறுத்தலாம் என்று அவர்களுக்கு ஏதாவது ஒரு உத்தரவை, துறை சார்பில் அனுப்பினால் அந்த ஏழை எளிய மக்களுக்கு, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்லதொரு உதவியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களை குடியிருப்புகளில் இருந்து வெளியேற்ற நிலச்சுவாந்தார்கள் பல்வேறு முறைகளைக் கையாள்கிறார்கள். குறிப்பாக, பலாத்கார நடவடிக்கைகள் கூட எடுக்கிறார்கள். இங்கு பேசிய நண்பர்கள் சிவில் லயபிலிட்டிரைட் என்று நினைத்து சிவில் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும் என்று கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது என்னவென்றால், இந்தச் சட்ட விதிகளை மீறுகிற வகையில் அல்லது மாறுபாடான முறையில் ஏதாவது தவறுகள் செய்தால் அவற்றை எல்லாம் கிரிமினல் அபன்ஸ் ஆகக் கருதும் வகையில் இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவார்களேயானால் மிகப் பெரிய பணக்காரர்கள், மிகப் பெரிய நிலச்சுவாந்தார்களாக இருக்கக்கூடியவர்களும் ஏழை எளிய விவசாயத் தொழிலாளர்களிடத்தில் அவர்கள் மனம் புண்பட நடந்து கொள்ள மாட்டார்கள் என்ற நிலை உருவாகும் என்று கூறி நான் இந்த மசோதாவை வரவேற்று அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது குடியிருப்புகளில் இருக்கிறவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அதற்கு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 1973-க்கு முன்னால் இருந்து 1973-75 வரையில் இருப்பவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். திரு. அரங்கநாயகம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க, அவர்கள் முறையீடு செய்து கொள்வார்களேயானால் அதைக் கவனித்து உடனடியாக அவர்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இதற்கிடையில் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் அப்படிப்பட்ட மனுக்கள் எதுவும் இந்த அரசுக்கு வரவில்லை. பலயிடங்களிலிருந்து “என் இடத்தில் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டுவிட்டார்கள்” என்ற மனுக்கள் தான் நிறைய வந்திருக்கின்றன. “வெளியேற்றப்பட்டு விட்டார்கள், என்னை வெளியேற்றிவிட்டார்கள்” என்பது குறைவாகத் தான் இருக்கிறது. வலிவு உள்ளவர்கள் இளைத்தவர்களை வெளியேற்றி விடுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். கிராமங்களில் இளைத்தவர்களைக் கண்டு வலுத்தவர்கள் பயப்படும் நிலைதான் இன்றிருக்கிறது.

கிருஷ்ணராயபுரம் தொகுதி உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு பகுதி பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பகுதி எனக்கும் தெரிந்த பகுதி என்று சொன்ன காரணத்தால், அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு சிலர் ஒரு இடத்தை வாங்கி அங்கே பலபேருக்கு வீடுகள் கட்டி வாடகைக்கு விட்டு இருக்கிறார்கள். அது எல்லாம் ஏதாவது தீப்பற்றி எரிகிற நேரத்தில் தான் கணக்குக்கு வருகிறது. ஒரு இடத்திற்கு வாடகை ரூ. 80 வருகிறது என்று சொன்னால், ரூ. 20 அவனுக்குக் கொடுத்துவிடு, மீதியை ரூ. 60 எனக்குக் கொடுத்துவிடு என்று சொல்லி இப்படிச் செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட சிக்கல்கள் வருகிறபோது அது யாருக்குச் சொந்தம் என்பதை கோரட்டுக்கோ அல்லது வேறு வகையிலோதான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் இங்கே “சட்டத்தைப் படிக்காதவர்கள், சட்டத்தின் பிரிவைக்கூடப் பார்க்காதவர்கள் வழக்கை சாதகமானது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள், என் போன்ற வழக்கறிஞர்கள் கூட சொல்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. நான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவன் என்பதால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை” என்று சொன்னார்கள். பலபேர் பல கட்சியில் இருப்பார்கள். எந்தக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தாலும், அவர்கள் நியாயத்திற்காகத்தான் வாதாடவேண்டுமே ஒழிய, கட்சிக்காக வாதாடுவது சரியல்ல என்று என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதையெல்லாம் உணர்ந்து தான், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் “சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை” . . .

[1975 ஏப்ரல் 18]

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நானே வக்காலத்து போட்டு ஆஜராகியிருக்கிறேன். இன்னும் அந்த வக்காலத்து பைலில் இருக்கிறது. நான் யாருக்கும் சிபார்சுக்காகப் போகவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நியாயம் இருக்குமானால் வெற்றி கிட்டும், அதிலே யாருக்கும் சந்தேகம் எழவேண்டாம். அதனால் தான் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை, அதிலே வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு, ஏழை அந்த வெளிச்சத்தை எளிதில் பெறமுடியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதனால்தான் ஏழைகளுக்கும் அந்த வெளிச்சம் எளிதாக கிட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் நாம் சட்டதிட்டங்கள் கொண்டு வருகிறோம். அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தான் சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றன.

அந்த வகையில் நண்பர் மாரிமுத்து அவர்கள், இப்போது குடியிருப்பவர்கள் அனைவருக்கும் இடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நம்முடைய கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட உடனே சொன்னார்கள், என்னுடைய ஆட்சி காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் ஏழை எளிய பின்தங்கிய மக்கள் ஆகியவர்களுக்கு குடியிருக்க மனைக்கட்டு சொந்தமாக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதன் பயனாக இன்று தமிழகத்தில் பலருக்கு குடியிருப்பு மனை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி மனை வழங்கிய பின்பும் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள வழியில்லாததால் முதற்கட்டமாக, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பில் வீடுகள் கட்டித் தருவது என்று சொல்லி, அந்தத் திட்டம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அதிலும், திரு. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் இருக்கும் எங்கள் மாவட்டத்தில் மட்டும், இந்த ஆண்டு மட்டும், ஏறத்தாழ 5,000 அரிசன மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படவிருக்கின்றன என்று மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, வேறு சில திருத்தங்களையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பழனிசாமி, ஏ. கே. சுப்பையா ஆகியோர் கொடுத்திருந்தார்கள். 10 சென்ட் நிலம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்,

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

அவர்கள் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கும் அந்த வசதி செய்து தர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். அதையும் பின்பற்றி, அவர்கள் எப்படி இப்போது அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தாலும், சட்டப்படி அவர்களுக்கு அதை உரிமையாக்கவேண்டுமென்று, உரிமை வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களில் உள்ளவர்களை இனி வெளியேற்றும் நிலை நிச்சயம் இருக்காது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம், இதிலே வேறு ஒன்றையும் சொன்னார்கள், திரு. செளந்தரபாண்டியன் அவர்கள், பொய்யாபுத்தூர் விவகாரம் பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ஒரு பாடசாலைக்குச் சொந்தமான இடம். அந்த பாடசாலை வேதமந்திரம் படிப்பதற்கு வைத்து இருந்தார்கள். அந்த இடத்தை அரிசனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று மனு போட்டு இருந்தார்கள். பக்கத்திலே பிற்பட்ட வகுப்பினர் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நானே சென்று அந்த இடத்தைப் பார்த்தேன். அங்கே யார் வீடு கட்டிக்கொண்டு இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அங்கே இருக்கும் அரிசனங்கள், பிற்பட்டோரை, எழை எளிய மக்கள் இரு தரப்பாரையும் அழைத்துப் பேசி ஒரு முடிவு செய்து, அவர்களுக்குள்ளே யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டு வந்து இருக்கிறேன். இன்னும் அது கொடுக்கப்படாமல் இருந்தால், விரைவில் சென்று தீர்த்து வைக்கிறேன், பஞ்சாயத்து என்ற முறையில், என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சில இடங்களில் சாகுபடி செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தால், அது தேவை என்று சொல்லி எடுத்துக்கொள்கிற போது, வீடுகட்ட மனை கொடுக்கமுடியாமல் போகிறது. அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் தான் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். நாம் ஒரு இடத்தைச் சொல்லி அந்த இடத்தில் வீடுகள் கட்டி ஒரு காலனி யாக அமைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னால், அதற்கு ஒப்புக் கொள்ள மாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். தாங்கள் குடியிருக்கும் நிலத்திற்குப் பக்கத்திலேயே இடம் வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அது நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் அதைக் கொடுக்க முடிவதில்லை. பல பேருக்கு பல இடங்களை அரசே வாங்கி கொடுத்து இருக்கிறது. அப்படி அரசாங்கம் வாங்கிக்கொடுத்தாலும், வேறு இடம் வேண்டும்

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 ஏப்ரல் 18]

என்று கேட்கிறார்கள். வேறு இடம் கிடைப்பது இல்லை. இப்படிப் பட்ட சிக்கல்கள் எல்லாம் இருப்பதால், இதைக் கவனித்து அதற்கு ஏற்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறேன்.

இங்கேயிருக்கிற பல சட்டங்களுக்கு நாம் திருத்தங்கள் கொண்டு வருகிறபோது, அவர்களுக்குப் போதிய உரிமை வழங்குகிற அடிப் படையில் தான் நாம் என்னென்ன செய்யலாமோ அதைச் செய்து வருகிறோம். மேலும் என்னென்ன செய்யலாம் என்பதற்கு குறிப்புகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிச்சயம் அரசாங்கம் ஆய்ந்து, இருப்பவர்களுக்கு குடி இருக்கும் மனை கொடுக்க ஆவன செய்யும், அதைச் சொந்தமாக்க முயற்சி எடுக்கும் என்ற அளவுக்கு எடுத்துச்சொல்லி, எல்லாவிதமான விதிமுறைகளும் நல்ல வகையில் செயல்படுத்துகிற வகையில் நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளுக்கு யோசனை கூறி, அவைகளையெல்லாம் நிச்சயமாக நல்ல விதத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று கூறி, என்னுடைய இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. ச. சங்குமுத்து தேவர் : தலைவரவர்களே, விக்ரிமசிங்கபுரம் பகுதியில் சுமார் 30,000 பேர் வசிக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் குடியிருப்பவர்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தில் பாதுகாப்புத் தரப்படவில்லை. அந்த கிராமம் விலக்கு அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் கிராமத்தில் 1-வது வார்டு மட்டும் மலைப்பிரதேசமாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தக் கிராமத்தையே மலைப் பிரதேசம் எனக் குறிப்பிடாமல் 1-வது வார்டு நீங்கலாக மற்ற பகுதியில் உள்ளவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அது பற்றிய விவரம் எழுதி அனுப்புவாரானால், உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து, என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமோ அதை எடுக்கத் தயார் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : அவர்களின் திருத்தத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

1974 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள்
பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப்
பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/1974)
சட்ட முன்வடிவு எண் 18/1975)

349

'1975 ஏப்ரல் 18]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 14/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பிரிவுகள் 2, 3, 4 ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட்டன.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவரவர்களே,

“தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு குடியிருப்புதாரர்கள் (வெளியேற்றப்படுவதினின்றும் பாதுகாத்தல்) மறு சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(ஊ) 1974 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/74)

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே,

“1974-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்புத் (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 47/74) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”

என்று முன்மொழிகிறேன்.

* 14—12—1974-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [1975 ஏப்ரல் 18]

1921 ஆம் ஆண்டு சென்னை மாநகரக் குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டம், (தமிழ்நாடு சட்டம் 3/1922), ஏனையவற்றிற்கிடையே தமக்கு குத்தகைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள நிலத்தின்மீது கட்டிடம் ஒன்றை கட்டிக் கொண்டுள்ளவரும் தமக்கெதிராக வெளியேற்று நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளவருமான குத்தகைதாரர் ஒருவர் அந்த நிலம் முழுவதும் அல்லது அதில் ஒரு பகுதி தமக்கு விற்பனை செய்யப்பட வேண்டுமென்று உத்தரவிடுமாறு நீதிமன்றத்திடம் விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும் உரிமையை அவருக்கு வழங்குகிறது.

இச்சட்டம் தற்போதுள்ள நிலையில் சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள மற்றும் அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலங்களின் குத்தகைகளுக்குப் பொருந்துகிறது. குத்தகைதாரர் ஒருவருக்கு குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலத்தை அவருக்கே விற்பனை செய்யுமாறு நிலச் சொந்தக்காரர் ஒருவர் கட்டாயப் படுத்தப்படலாம் என்று கூறுகின்ற மேற்சொன்ன சட்டத்தின் விதித்துறைகள் சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்தின் நலன்களுக்கு உகந்ததாயிராது என்று கருதப்படுகிறது.

மேலும் சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள, அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள மனைகளும் நிலத்துண்டுகளும் அதனிடமிருந்து வணிக நோக்குடையவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதற்கு அனுமதிப்பது விரும்பத்தக்கதன்று.

எனவே, சென்னைத் துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகத்திடம் நிலைபெற்றுள்ள அல்லது அதனால் கையகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலங்களின் குத்தகைகளுக்கு அச்சட்டத்தின் விதித்துறைகளிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும் வகையில் அச்சட்டத்தைத் திருத்தக் கருதப்பட்டுள்ளது.

1975 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 1 ஆம் நாளிலிருந்து 1963 ஆம் ஆண்டு பெருந்துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகங்கள் சட்டத்தின் (மத்தியச் சட்டம் 38/1963) விதித்துறைகள் பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னைப் பெருந்துறைமுகங்களுக்குப் பொருந்துமாறு, செய்யப்

1975 ஏப்ரல் 18] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

பட்டுள்ளன. எனவே, சென்னைப் பெருந்துறை முகத்திற்கு, 1975 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் முதல் நாளிலிருந்து 1963 ஆம் ஆண்டு 38 ஆம் எண்ணுள்ள மத்தியச் சட்டத்தின் விதித் துறைகள் பொருந்தும். அதன் விளைவாக, இந்தச் சட்ட முன்வடிவின் 2 ஆவது பகுதியில் 1905 ஆம் ஆண்டு சென்னை துறைமுகப் பொறுப்புக் கழகச் சட்டம் பற்றிச் செய்யப்பட்டுள்ள குறிப்பீடு திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டியுள்ளது. இச்சட்ட முன்வடிவைப் பகுதி பகுதியாகப் பரிசீலிக்கும் நிலையில் 2-ஆவது பகுதியில் தேவையான திருத்தம் கொண்டுவரப்படும்.

இந்தப் பிரேரணையை இம்மாமன்றம் ஏற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட முன்வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டது.

Clause 2.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That Clause 2 do stand part of the Bill. ”.

THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM : Sir, I move the following amendment :—

“ In the proviso proposed in Clause 2, for the words figures and brackets “ the Trustees of the Port of Madras under the Madras Port Trust Act, 1905 (Madras Act II of 1905), *substitute* the words, figures and brackets. “ the Board of Trustees of the Port of Madras under the Major Port Trusts Act, 1963 (Central Act 38 of 1963). ”

The amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Enacting Formula.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is :—

“ That the Enacting Formula do stand part of the Bill ”.

[1975 ஏப்ரல் 18]

[THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

'In the enacting formula, for the words "Twenty-fifth year" substitute the words "Twenty-sixth year".'

The amendment was put and carried.

[The Enacting Formula, as amended, was put and carried.

Clause 1.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

"That Clause 1 do stand part of the Bill"

THE HON. THIRU A. P. DHARMALINGAM: Sir, I move the following amendment:—

In Clause 1, for the figures "1974" substitute the figures "1975".

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

நெடுந்தலைப்பு பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: தலைவரவர்களே,

"1974-ம் ஆண்டு சென்னை மாநகர குடியிருப்புதாரர்கள் பாதுகாப்பு (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு, திருத்தப்பட்டப்படி, நிறைவேற்றப் படவேண்டும்"

என்று முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, சட்ட முன்வடிவு, திருத்தப்பட்டப்படி, சட்டமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

(எ) தமிழ்நாடு 1975-ம் ஆண்டு மின்சக்தி தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/75).

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

"தமிழ்நாடு 1975 ஆம் ஆண்டு மின் சக்தி தீர்வை (திருத்த) சட்ட முன்வடிவு * (சட்ட மன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 16/75) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்" என்று நான் முன்மொழிகிறேன்.

* 11—4—1975-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளிடப் பட்டுள்ளது.